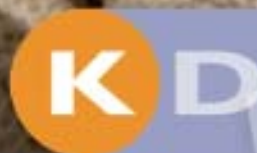

Idé Politik

28. SEPTEMBER 2007 • 8. ÅRGANG NR. 3

Borgerlig
anstændighed

Kristendemokraterne

Idé Politik

udgives af

Kristendemokraterne

Allégade 24 A, 1. sal,
2000 Frederiksberg
Telefon 33 27 78 10
E-mail: kd@kd.dk
www.kd.dk

Bank

Forstædernes Bank
5470 2037886

Redaktionen

Idé Politik
Allégade 24 A, 1. sal,
2000 Frederiksberg
Telefon 33 27 78 16

Ansvarhavende redaktør

Hans-Jørgen Knudsen, tlf. 33 27 78 18
E-mail: hans-jorgen@kd.dk

Ekspedition

Kurt Jacobsen, tlf. 33 27 78 12
E-mail: kurt@kd.dk
Adresseændringer bedes meddelt
landskontoret

Tryk

Handy Print A/S
Trykt med vegetabiliske farver
på miljøgodkendt papir

DTP

Giraffe, Helsingør
mail@giraffe.dk

Udkommer

fire gange om året,
næste gang: 14. december 2007
Deadline: 27. november 2007

Hilsen fra redaktøren

Kampen om de danske værdier er på vej ind i en afgørende fase. Langt de fleste vil være enige om, at et stærkt demokratisk samfund bygger på frihedsrettigheder og en solid retsstat. Derfor kan og skal trusler, vold og terrorisme aldrig accepteres. Det står fast. Slaget står om, hvorvidt de danske værdier skal fortolkes ekskluderende eller inkluderende. Kristendemokraterne driver politik ud fra de kristne værdier, og her er budskabet klart. Værdier skal samle – ikke sprede. Værdier skal bygge bro – ikke skel. Værdier skal styrke den enkelte i et gensidigt ansvar for fællesskabet – ikke marginaliserer og give grobund for parallelsamfund med egne normer og værdier. KD går til valg på disse værdier.

Hans-Jørgen Knudsen

Indhold

Politisk dronninge-møde	4
3F formanden har tillid til KD	6
KD klar til comeback	8
Vi har brug for næstekærlighed	10
Det er ikke nok at opføre sig ordentligt...	12
Drop studierne eller få en abort	14
For eller imod abort	16
Jeg er nok lidt provokerende	18
EU's reformtraktat	20
Landsmøde 2007	22

Leder

Kære medlemmer

Vi tror på dig? - hvad tror du på?

Der er mere end nogensinde brug for et parti, der kæmper for de kristne værdier - Kristendemokraterne er klar til valg, og vi går til valg i kampen for disse værdier.

Partiledelsen benyttede de vedholdende rygter om, at statsministeren ville udskrive valg i forbindelse med offentliggørelse af udspillet til en kvalitetsreform, til at få færdiggjort Kristendemokraternes valgkampagne. Således er der udarbejdet adskillige politiske udspil til lancering i valgkampen, hvor vi især vil profilere os på familierpolitikken, arbejdsmarkedet og klimapolitik. Vores valgslogan lægger også klart og lyder: „Vi tror på dig - hvad tror du på?“ Og alle vores folketingskandidater har fået trykt deres plakater, ligesom annoncerne er bestilt og foldere og visitkort stort set er færdige. Vi har nu en samlet valgplan, som Hovedbestyrelsen har behandlet, og som kandidaterne har fået præsenteret på kurser og via Internettet. Kort sagt - KD er

klar til valgkamp, og vi glæder os!

Som politisk parti er vi sat i verden for konstruktivt at arbejde for en lovgivning, der tydeligt præges af de kristne værdier. For os kristendemokrater er alt liv vigtigt og værdifuldt. Derfor har vi også en klar etisk holdning til livet fra undfangelsen - og dermed kampen for det ufødte fosters ret til liv - og til død, herunder blandt andet videreudvikling af hele hospiceområdet. Det gælder på alle områder. Det er naturligt og ikke mindst nødvendigt, at Kristendemokraterne sætter abortspørgsmålet på den politiske dagsorden. Vores politiske mål nu og her er markant at få nedbragt aborttallet gennem abortbehandlingsplaner, der sikrer en solid oplysningsindsats for at forebygge, at kvinder bliver uventet gravide, og ordentlig rådgivning til enhver uventet gravid kvinde og hendes mand. Ingen må føle sig tvunget til at få foretaget en abort, og derfor skal der skabes en række holdbare sociale og økono-

miske rammer, som sikrer, at ingen vælger en abort af nød eller fordi, de føler sig presset af deres omgivelser.

Jeg ønsker dig god læsning af dette nummer af Idé Politik.

Mange hilsner

Bodil Kornbek
partiformand

Politisk dronn samlede 300

Godt 300 tilhørere og det meste af den danske presse mødte frem, da Kristendemokraterne i Randers Kommune tirsdag d. 4. september inviterede til politisk dronninge-møde mellem oppositionspartiernes tre kvindelige ledere Helle Thorning-Schmidt, Socialdemokraterne, Margrethe Vestager, Det radikale Venstre, og Bodil Kornbek, Kristendemokraterne.

Af Per Schultz-Knudsen, formand i Østjylland storkreds

Det offentlige debatmøde, der blev afviklet som et fyraftensmøde i foyeren på musik- og teaterhuset Værket, var kommet i stand ved et samarbejde mellem Kristendemokraterne i Randers Kommune og Socialdemokraternes og Det radikale Venstres lokale partiforeninger.

Grundlaget for arrangementet skal findes i det valgforbund, som Kristendemokraterne og Det radikale Venstre indgik i forbindelse med det seneste byrådsvalg. Det resulterede i, at partierne for første gang blev repræsenteret i Randers Byråd og tilmed kom til at sidde på det afgørende mandat, som på valgnatten sikrede Socialdemokraterne borgmesterposten.

På baggrund af valgsuccesen aftalte Kristendemokraterne og Det radikale Venstre at lave et fælles offentligt arrangement hvert år. Det første skulle være et debatmøde mellem de to partiers politiske ledere og var aftalt til d. 4. oktober sidste år - men midt i september fik Ma-

rienne Jelled kolde fødder og aflyste sin deltagelse med henvisning til, at det var dagen efter Folketingets åbning.

Ud af skuffelsen voksede imidlertid den vilde idé ikke kun at samle de to partiers ledere, men også Socialdemokraternes nye formand til et debatmøde. En idé, som ved sin vorden nok virkede utopisk, men som via godt bearbejde internt i de tre partier alligevel lykkedes - også selv om forudsætningerne for mødet måtte ændres et par gange. Først lykkedes det ved hjælp af byrådsmedlem Mogens Nyholm (R) at få den socialdemokratiske borgmester Henning Jensen Nyhuus til at forstå, at en forudsætning for et regeringsskifte er, at KD kommer tilbage i Folketinget. Derefter skulle denne forudsætning gøres forståelig for de to andre partiers topledelse. Samtidig var der lokalt enighed om, at KD skulle stå som arrangør af debatmødet - med såvel økonomisk støtte til annoncering samt hjælp til ophængning af plakater fra de to andre partier. Første idé var at køre mødet på, at KD skulle vælge mellem Marianne

Jelled og Helle Thorning-Schmidt som statsministerkandidat. Den idé faldt bort, da vi valgte at pege på Thorning-Schmidt. Derefter blev idéen ændret til, at KD skulle samle Marianne Jelled og Thorning-Schmidt - den idé faldt bort, da Jelled trådte tilbage som politisk leder for De Radikale. Endnu engang måtte der skiftes medie-strategi - denne gang til, at de tre partidronninger i forbindelse med debatmødet skulle lære hinanden bedre at kende og finde en fælles forståelse, der kan få Margrethe Vestager til at pege på Thorning-Schmidt som statsminister for en regering på tværs af midten.

Derfor blev der i tilknytning til debatmødet arrangeret et fælles besøg hos Randers Kommune, hvor de tre kvindelige partiledere på en bustur sammen besøgte en landsbyskole og et ældrecenter, hvor de hvert sted fik lejlighed til at få en times samtale med henholdsvis skolebestyrelse og plejepersonale. Dermed tilbragte de i alt seks timer sammen i Randers Kommune. Hele busturen blev dækket af TV2/Østjylland, der lavede et længere

ingemøde i Randers

indslag til aftenprogrammet. TV2 News sendte direkte fra debatmødet. Randers Amtsavis bragte onsdag en reportage fra besøget på ældrecentret og torsdag en større reportage fra debatmødet. Berling-

ske Tidende bragte onsdag en hel side med reportage fra debatmødet, mens Ritzaus Bureau sørgede for, at flere af landets aviser kunne bringe mindre artikler baseret på debatmødet.

Moralen i denne historie er: Det kan godt betale sig at tænke stort. Lad være med at opgive på forhånd. Tro på, at det kan lade sig gøre. Gå ud og gør ligeså!

3F-formanden h

Formanden for Danmarks største fagforbund 3F, Poul Erik Skov Christensen fortæller om regeringens finanslovsforslag, understreger samfundets ansvar for de svage på arbejdsmarkedet - og giver sit bud på KD's fremtid

Af Trine Lindencrone

Formanden for Danmarks største fagforening er utilfreds med regeringens oplæg til finansloven for 2008. Han savner initiativer på mange områder, men først og fremmest flere hænder i det offentlige og samtidig en styrkelse af voksenuddannelsen, især for dem „der har problemer med bogstaverne,“ som han kalder det. Hovedproblemet forklarer han i al sin enkelhed sådan: „Finanslovsforslaget og skatteaftalen fortsætter med at forgyldte de mennesker, der i forvejen har det godt. Vi har ikke behov for skattelettelse, vi har behov for flere folk i arbejde inden for det offentlige, så de syge og de svage kan få mere og bedre hjælp. Vi har ca. 12 % af vores medlemmer, der betaler topskat. De vil ikke have små skattelettelse, de vil have velfærd. Vores medlemmer ønsker et stærkt, solidarisk samfund, hvor der er sikkerhed for behandling.“

Når han bliver bedt om at beskrive sit eget værdigrundlag, lyder svaret: „Fællesskabet er det, der bærer kimen til fremgang, udvikling og social retfærdighed og sikrer den enkelte retfærdighed.“ Derfor virker det meget relevant at spørge ham, hvordan han ser på dem, der står uden for fællesskabet. For eksempel fordi de ikke er organiseret i en fagforening. Det bliver lynhurtigt klart, at han mener, at

fagforeningerne ikke kun har ansvar for deres medlemmer. De har også som aktører i både det politiske og civile samfund ansvar for dem, der ikke er organiserede. „Ja, selvfølgelig,“ forklarer han, som om det må være indlysende for enhver, „de har jo ikke nogen til at tale deres sag. De står alene over for en virksomhed og deres advokater, og man skal jo ikke have taget den store sætteskippereksamen for at vide, hvem der i den situation er den lille.“

Efter i mange år at have løbet parløb med Socialdemokraterne ser vi nu tegn på, at fagforeningerne med 3F i spidsen spiller sig frie på den politiske scene og i langt højere grad deltager i debatten, både alene og sammen med nye samarbejdspartnere.

I slutningen af august havde Poul Erik Skov Christensen og Bodil Kornbek sammen et debatindlæg i JyllandsPosten under overskriften „Danskerne vil gerne i gang“, og man forstår hurtigt, at det ikke drejer sig om skattelettelse eller flekstid. Det handler ganske enkelt om at give alle muligheden for at få de kvalifikationer, der kræves på arbejdsmarkedet i dag.

„Vi har behov for, at de mange hundrede tusinde danskere, der har problemer med bogstaverne, får den nødvendige hjælp og det nødvendige løft,“ forklarer han og fortsætter: „I Danmark spørger man ikke om, hvad er dine interes-

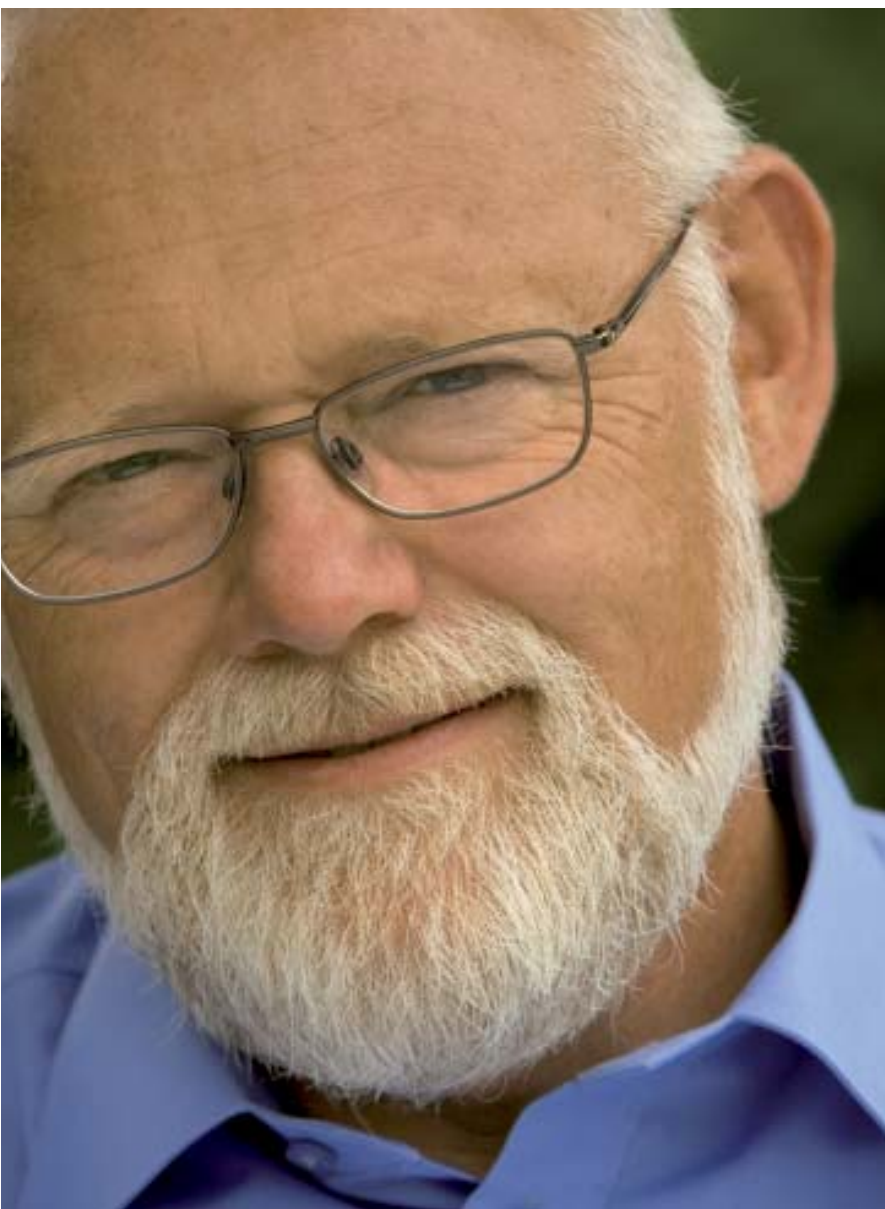

ser - man spørger: Hvad laver du? Social accept og placering i samfundet er i dag meget parallel med

ar tillid til KD

Poul Erik Skov Christensen

64 år • Begyndte sin karriere som jord- og betonarbejder • Blev i 1979 formand for SiD's afdeling i Struer • Siden er det kun gået fremad, indtil han i 1996 blev formand for SiD, Specialarbejderforbundet i Danmark, det nuværende 3F

dit job. Du er tømrer, it-programmør osv. Derfor vil de mennesker, der har det svært med bogstaver-

ne, være afskåret fra at holde fast i jobbene og de kompetencer, der i den forbindelse er vigtige.“

Det er tydeligt, at det er en af formandens helt store hjertesager. Han er oprigtigt vred og indigneret over, at et så rigt samfund som det danske tillader, at så mange falder igennem uddannelsessystemet og aldrig får chancen for at udnytte deres evner fuldt ud, af den ene årsag at de har svært ved at læse eller aldrig fik det lært ordentligt, da de gik i grundskolen.

Hensigten med debatindlægget sammen med Kristendemokraterne lægger formanden slet ikke skjul på. „Det er vigtigt for mig, at vi i 3F både får lejlighed til at komme ud med disse budskaber,“ siger han, „og at vi også kan gøre det sammen med et politisk parti, der deler vor opfattelser, det giver styrke til begge parter.“

Spørgsmålet ligger ligefor - hvorfor var det lige Kristendemokraternes formand, han valgte at skrive indlægget sammen med? Han svarer med fuld overbevisning i stemmen, uden den mindste skygge af tvivl: „Det er vel realistisk at tro, at Kristendemokraterne kommer i Folketinget ved det kommende valg, og så jeg håber selvfølgelig på, at de i Folketinget vil arbejde for disse temaer.“

KD klar til comeb

KDs kandidater glæder sig til at komme på gaden og kapre stemmer, så partiet kan komme tilbage i Folketinget

Af Birgit Eskholm

Kristendemokraternes valgmaskine er klar, og i samme øjeblik, Anders Fogh Rasmussen udskriver valget, kører den. Alt er omhyggeligt planlagt og tilrettelagt, så KD kan brage tilbage til Folketinget med mindst seks stærke mandater. Kandidaterne er topuddannede, og der er udarbejdet omhyggelige planer for, hvor og hvornår de skal på gaden og møde vælgerne. Valgplakaterne med slagfærdige slogans er trykt, og ligger blot og venter på at blive hængt op i lygtepælene.

„Vi regner med et lynvalg med 21

dages valgkamp, og vores valgplan er fiks og færdig, så vi er klar til at sælge vores politik, i samme øjeblik, valget er udskrevet,“ fortæller partisekretær Hans-Jørgen Knudsen.

„I løbet af valgkampen kommer vi med 9-10 nye politiske udspil, og allerede på andendagen indkalder vi til pressemøde, hvor vi præsenterer det første udspil for journalisterne. Derefter kommer de øvrige udspil drypvis på nærmere fastlagte datoer. Kandidaterne og storkredsene får udspillet samtidig med pressen, så vi på den måde sikrer os, at budskabet kommer ud til alle samtidig,“ fortæller Hans-Jørgen Knudsen, der en af hovedkræfterne bag de intense valgforberedelser.

„KD er en velsmurt maskine, og alt er gennemtænkt og velforberedt, så alle ved præcist, hvad de skal gøre - og også, hvad andre gør, når valgkampen er skudt i gang. Vi har arbejdet på det her i to år, og nu er vi nået til klimakset. Nu skal varen sælges,“ siger Hans-Jørgen Knudsen.

Bodil Kornbek på turné

KD skal tilbage i Folketinget ved dette valg, og derfor sættes alle sejl til. Partiets formand Bodil Kornbek tager på turné

rundt i hele landet og møder vælgerne ved lokale arrangementer, der fastlægges i samarbejde med storkredsene.

Valgbudgettet er på 2,4 millioner kroner. Der er investeret i valgplakater, uddannelse af de 74 kandidater og kandidatpakker med plakater, visitkort, foldere og materialer til gadearrangementer, en landsdækkende annoncekampagne, en valghjemmeside, en valgvideo og en sms tjeneste, alt sammen med det formål at sælge partiets budskaber til så mange vælgere som muligt.

„Målet er, at vi får valgt seks mandater, og vi må erkende, at vi starter under spærregrænsen. Derfor lægger vi hårdt ud, så vi allerede, når valgkampens første uge er gået, forhåbentlig er kommet over spærregrænsen. På den måde stopper vi diskussionen om, en stemme på os er spildt, og det kommer også til at betyde, at vi i resten af valgkampen kommer til at indgå i spillet om magten,“ fortæller partisekretæren.

Morten Løkkegaard

Intet er overladt til tilfældighederne. KDs ti kompetencekandidater er klædt effektivt på til at udkæmpe slaget om pladserne i Folketinget. Alle ti har været på intensivt medietræningskursus hos den tidligere TV-vært Morten Løkkegaard, så de er klar til at møde vælgerne og pressen og sælge KDs budskaber på en slagfærdig og troværdig

Back i Folketinget

måde, der appellerer til vælgerne. Derudover har samtlige 74 kandidater været gennem to kurser internt i partiet, ligesom også storkredsformænd og hovedbestyrelsen er uddannet i, hvordan de får mest ud af valgplanen.

Alle kandidater udstyres med en såkaldt valgpakke. Den indeholder 100 visitkort, 50 personlige plakater med billede og 600 pakker tyggegummi med seks stykker i hver, alt sammen påtrykt politiske budskaber og slogans.

„Meningen er, at kandidaterne skal ud på gader og stræder og dele valgmaterialet ud, og vi har valgt tyggegummi fremfor så meget andet, da det skal være noget, der kan trodse ethvert vejr, for vi ved jo rent faktisk ikke, hvornår valget kommer.“ siger Hans-Jørgen Knudsen.

I udvalgte dagblade som Kristeligt Dagblad, Politiken, Berlingske, BT, jyske regionale aviser og i Nyhedsavisen køres annoncekampanjer, og der er oprettet en særlig valg-hjemmeside, som i valgkampen erstatter partiets ordinære hjemmeside.

„Hjemmesiden opdateres hver dag,

og her kan interesserede læse alt om valget. Her findes beskrivelser af vores politiske budskaber, folketingskandidaterne, vores program, events og meget andet,“ fortæller Hans-Jørgen Knudsen.

Vi har brug for en p inspireret af næste

Hvis politikerne ikke lader sig styre af næstekærlighed - hvad er det så, de lader sig styre af. Egoisme, nationalisme, rå magtpolitik eller noget helt andet. Mogens S. Mogensen er uenig med Søren Krarup fra Dansk Folkeparti, der mener, at næstekærlighed ikke hører hjemme i politik.

Af Birgit Eskholm

Når Mogens S. Mogensen taler om, at politikerne skal lade sig styre af næstekærlighed, er det ikke fordi, han mener, at statsminister Anders Fogh Rasmussen eller Søren Krarup fra Dansk Folkeparti skal give deres ene skjorte væk til den arbejdsløse.

„Der er forskel på næstekærlighed på det personlige plan og på det politiske plan. Det ene sted er det som fuldbyrdelse det andet sted som idé.

Men politikerne skal - ud fra en kristen betragtning - i ansvarlighed over for Gud lade sig lede af næstekærligheden, og der er jeg meget uenig med Søren Krarup og Dansk Folkeparti, der mener, at religion og politik ikke har noget med hinanden at gøre,“ siger Mogens S. Mogensen.

Søren Krarups udtalelser faldt i et interview i Kristeligt Dagblad, hvor han blandt andet sagde, at „næstekærlighed er aldeles uforeneligt med politik.“ Tværtimod mener Mogens S. Mogensen.

„Næstekærlighed er meget vigtig i politik. Som idé i politik kan den udfoldes forskelligt, men for mig at se er det vigtigt, at det er næstekærligheden, man forsøger at lade sig lede af i politik. For hvis vi ikke lader os styre af næstekærlighed. Hvad er det så, vi lader os styre af.

Er det nationalismen eller egoismen, eller hvad er det. Skal det være rå magtpolitik. Skal det være jungleloven. Det spørgsmål vil jeg gerne have svar på.“

Den barmhjertige samaritan

Mogens S. Mogensen, der er konsulent, ekstern lektor ved Københavns Universitet, og med i netværket kirkekonsulenter.dk, henviser til Martin Luthers to-regimentelære, der bl.a. skildrer forbindelsen mellem kristendom og politik.

„Luthers opfattelse var, at i det åndelige regimente (kristendom) skal der ikke herske nogen magt. Der styrer Gud ved sit ord. Men i det verdslige regimente (politik) styrer Gud med sværdet. Altså Gud har indsat en myndighed til med magt at sikre orden. Men Søren Krarup glemmer, at Luther også siger, at det enkelte menneske i sit private liv - også som religiøst menneske - skal lade sig lede af næstekærligheden, og at politikerne i ansvarlighed over for Gud skal lade sig lede af næstekærligheden. Det er meget vigtigt - det er næstekærlighed på to forskellige måder,“ siger Mogens S. Mogensen, der giver eksemplet, at ser han et andet menneske lide nød, må han som den barmhjertige samaritan standse op og hjælpe.

„Det er næstekærlighed som egentlig fuldbyrdelse. Når det drejer sig om politik, drejer det sig jo ikke om, at vi skal have Anders Fogh til at løbe rundt og lege barmhjertig samaritan og se, hvem der er faldet i grøften. Det drejer sig om næstekærlighed som idé, og det, der binder det sammen, er, at ligesom jeg, hvis du er faldet i grøften, skal elske min næste som mig selv. Jeg skal sætte mig selv i dit sted for at se, hvis jeg lå i grøften, hvad ville jeg så have brug for. På samme måde skal politikerne lade sig lede af næstekærlighed og sige, hvis nu det var mig, der var narkoman, eller arbejdsløs eller indvandrer, hvad ville jeg så have brug for. Derfor er næstekærlighed meget vigtig i politik,“ siger Mogens S. Mogensen, der erkender, at næstekærlighed i politik er uløseligt forbundet med magtændelse.

Næstekærlighed og magt

„Det er den selvfølgelig, for der må sættes magt bagved, når der skal sikres fred og retfærdighed, men hvis man tror, man kan nedbryde skellet mellem det personlige og det politiske, så er det naivt. Men selv magten må være styret af næstekærligheden. Så utopismen med at Guds rige er brudt igennem, og vi kan bare lade som om, vi ikke er syndere, den gælder altså ikke. Men går man den anden vej og siger, vi

olitik der er kærlighed

Analyse

forkaster næstekærligheden, ender vi i en form for kynisme. Og det kan vi se tegn på.

Jeg oplever for eksempel, at DF er parat til at give køb på flere og flere menneskerettigheder for at begrænse antallet af muslimer i Danmark," siger Mogens S. Mogensen og understreger, at næstekærlighed også handler om, hvordan vi behandler de fremmede, der kommer til Danmark, og her mener Mogens S. Mogensen, at Dansk Folkeparti har et nationalistisk og forsnævret syn på at være dansker. „Når man taler om problemer med muslimer, bliver alt relateret til det religiøse. Men mange problemer omkring indvandrere har at gøre med sociale forhold, kulturelle forhold, traumer, kriser osv., de har med andre steder fra. Man laver en forsimplet årsagsforklaring ved at henvise alle problemer til, at de er muslimer.

Mit indtryk er, at DF mener, at for at være dansker skal man være kristen. Har man samtidig en nationalistisk tilgang til værdierne - altså at de skal fremme danskernes ve og vel, således at muslimer bliver udgrænsede, bliver de jo tabt. Og det har jo altid været sådan, at hvis nogle samfundsgrupper bliver udelukket, føler de ikke medansvar for samfundet.

Frygt

Mit indtryk er, at DF har fundet den niche, der hedder frygten for muslimer og indvandrere, at det er den, der giver dem stemmer," siger Mogens S. Mogensen.

„Den amerikanske filminstruktør Michael Moore siger, at det er lykkedes USA at skabe et samfund

baseret på frygt. DF og andre politikere, men også medierne er med til at skubbe os i samme retning. De skaber et billede af, at vi er ved at blive oversvømmet af muslimer, og at de løber rundt og voldtager os, og slår os ned, og muslimer er så og så forfærdelige.

Når jeg er ude og holde foredrag og spørger folk om deres holdning til muslimer, er det meget, meget, meget sjældent, der er nogen, der har dårlige erfaringer. De fleste har tværtimod gode erfaringer. Dvs. de bygger deres frygt på den stemning, politikerne har bygget op, og som medierne har båret ved til.“ Mogens S. Mogensen mener også, at Dansk Folkeparti og andre går galt i byen ved at sidestille islam og islamisme.

„Det er falsk vidnesbyrd at sætte lighedstegn mellem islam og islamisme, fordi alle muslimer dermed indirekte præsenteres som islamister. Det er en form for stemping. I stedet for at foretage en saglig nuancering af de mennesker, vi har med at gøre, kommer man let til at stemple alle muslimer som islamister og måske potentielle ekstremister. Når man så har gjort det, kan man bedre behandle alle muslimer som sådan.

Terrorisme

Når f.eks. Søren Espersen ikke skelner mellem islam og islamisme, er det enten fordi han aldrig møder muslimer, eller fordi han ved, at kan han lave det trick i folks bevidsthed, at så er der næsten lavet en kobling over til islamistisk terrorisme. Kristeligt set er det falsk vidnesbyrd. Det samme når man påstår, at man ikke kan være mus-

lim og demokrat samtidig. Det er med til at lægge gift for integrationen.

Min pointe er, at målet må være at inddrage de fremmede i den demokratiske proces og give dem medansvar og selvfølgelig indflydelse. Integration er ikke kun et spørgsmål om, at samfundet forbliver uforandret, og så skal alle andre rette ind fra højre. Ethvert samfund er jo under stadig forandring, og derfor må der også gives plads til, at samfundet forandrer sig for indvandrere.“

Mogens S. Mogensen mener, at Dansk Folkepartis holdninger kan få økonomiske konsekvenser.

„Hvis DF sætte tornerosehække op omkring Morten Korchs Danmark, får vi ikke den udvikling, globaliseringen fører med sig. I dag er det umuligt at forestille sig, at et samfund kan udvikle sig, hvis det lukker af over for omverdenen. Man kan f.eks. ikke sende unge mennesker ud i verden, uden at man også er parat til at lade dem komme hjem igen med deres kæresten og koner," siger Mogens S. Mogensen, der mener, at DF forsøger at tage patent på danskhed og kristendom.

„DF bruger danskhed og kristendom til at holde de andre ude. Det er ikke den danskhed, man beundrer rundt om i verden, hvor man taler om det danske frisind, og om Danmark som forkæmper for menneskerettigheder osv.“

Det er ikke nok at o - man skal også els

For fire år siden blev Paula Larrain funderet kristen, og hun praktiserer sin tro dagligt. Idé Politik har besøgt den tidligere TV-vært til en snak om menneskesyn og næstekærlighed.

Af Birgit Eskholm

Hjemme i det knapt færdige træhus i Lyngby hos 37-årige Paula Larrain og ægtemanden Mads Holger står Bibelen og Den Danske Salmebog inden for sofagruppens rækkevidde. Og ikke kun til pynt. Mads Holger er teologistuderende, og chilenskfødte Paula Larrain både synger salmer og læser flittigt i Bibelen. Men det kristne menneskesyn er en ny erkendelse for hende.

Hun kommer fra en ateistisk baggrund, og i barndomshjemmet var religion nærmest „opium for folket,“ som hun udtrykker det. Men en lang række begivenheder i Paula Larrains liv åbnede hendes øjne for, at svaret på mange problemer ligger i Bibelens ord. Blandt andet måtte hun og hendes familie forlade deres land, da hun var fire år, og de har været ramt af alvorlig sygdom.

„Det var en sjælelig smerte at miste sit land, at være og føle sig alene i verden. Men også sygdom i familien har givet mig nogle proportioner. Det har åbnet mine øjne for, at det er en del af livet, og det har fyldt mig med taknemmelighed over, at det endte med et mirakel.“

For Paula Larrain betød sygdomsforløbet, at „hele bøtten vendte,“ og hun blev, hvad hun betegner som, „funderet kristen.“

„Det er en relativ ny erkendelse for mig, at jeg anskuer mennesket med kristne briller, for jeg kommer fra et humanistisk menneskesyn, som jeg egentlig ikke har tænkt så meget over før. Vi lever jo i en humanistisk tidsalder, og jeg er opdraget med, at mennesket som udgangspunkt er godt, og at man skal elske hele menneskeheden. Det var logisk for mig, indtil jeg begyndte at dyrke kristendommen noget mere OG fik en kæreste, som nu er min mand og teolog. Forskellen mel-

lem det humanistiske og det kristne menneskesyn blev gjort mig klart, og jeg fik mulighed for at få sat flere ord på.“

Ifølge Paula Larrain er der stor forskel på de to former for menneskesyn, men det er de færreste klar over, mener hun.

„Mange forveksler Jesus med en humanist, men kristendommen er i virkeligheden meget sværere end humanismen, for humanismen stiller ikke de store krav til mennesket andet end det, at man skal opføre sig ordentligt over for hinanden. Kristendommen derimod stiller endnu større krav, for den kræver, at du skal elske din næste. Og deri ligger der faktisk en handling. Du skal gøre ting for næsten.

Forskellen ligger også i, at humanisterne mener, at vi bliver født blanke som gode mennesker, og så er der en masse ting i livet, der kan gøre os til onde mennesker.

Kristendommen tager det modsatte standpunkt og siger, nej, mennesket er født ondt. Det lyder nok provokerende over for humanister at sige, at små babyer er født onde, men dybest set er det rigtigt, hvis man tænker over det. Vi er jo bare dyr med tøj på, der søger egen tilfredsstillelse. Vi er i bund og grund drevet af overlevelseskamp, lyst og begær efter mere, og de kampe kan meje alt og alle ned for egen interesses skyld, hvis vi ikke styrer os. Og det kniber da stadig for mange, mere kultiverede er vi ikke. Vi ser det hele tiden - ikke bare i krige og i kriminaliteten - men også i trafikken eller i børnehaven for den sags skyld.

Hvordan forvalter du dit kristne menneskesyn i det daglige?

„På den måde, at jeg er bevidst om, at det ikke bare er ligetil. Det er ikke gjort med at gå i kirke engang imellem

eller ved, at man siger, man er kristen. I virkeligheden er der et dagligt arbejde i at forbedre sig selv og at tænke over det, hver gang man står over for et valg.

Når jeg træffer et valg i dag, gør jeg det altid med Gud i baghovedet. Psykologer vil sige, at man bare tænker sig om, og så finder man det rigtige svar. Jeg siger, at jeg har en samtale med Gud. Hvis jeg står i et dilemma, hvor jeg virkelig ikke kan finde ud af, hvad jeg skal vælge, har jeg en samtale og bliver guidet det rigtige sted hen, men det gør jeg jo kun, fordi jeg nogenlunde ved, hvad Gud mener. Og her handler det ikke om, skal jeg vælge den lysere BH, eller skal det være den sorte. Det er de store valg i livet, hvor man skal tænke sig om. Skal jeg følge min lyst nu. Er det korrekt. Eller skal jeg lade være. I virkeligheden handler det om at være uegoistisk.

Jeg har ofte diskussionen med folk om, at vi i dag bliver opdraget til selvrealisering. Det ligger ligesom i kortene, at vi skal følge vores lyster, følge vores hjerter, som det hedder. Det er smadderneemt at sige. Men hvis du følger dine lyster hver gang og hver gang får dem opfyldt, så ender du med at blive et meget ringe menneske, forstået på den måde, at du begrænser dig og ikke mindst andre. Folk går til psykologer og får at vide, du skal finde dig selv osv., og det hele bliver meget egoistisk og rettet ind på mig, mig, mig, hvad har jeg behov for i stedet for at være rettet mod, hvad kan jeg gøre for at bidrage til den her verden. Hvordan kan jeg gøre verden bedre, hvordan kan jeg gøre det bedre for mine omgivelser og på den måde, hvis man endelig vil se egoistisk på det, hjælpe sig selv, fordi man hjælper verden.

Jeg er somme tider blevet beskyldt for at være - ikke decideret selvdestruktiv,

Opføre sig ordentligt ikke sin næste

Foto: Agnete Schlichtkrull, DR.

men selvfornægtende, og nogen gange tager jeg det som en kompliment. Men man kan selvfølgelig ikke være selvfornægtende i alle sammenhænge, f.eks. i forhold til ens arbejde, men det kan man i livets nære relationer. Her øver jeg mig i at give plads, og jeg er blevet bedre til det. Det er ikke så vigtigt, at jeg bliver glad. Jeg er blevet mere bevidst om det, efter at jeg har lært min mand at kende.“

Har du nogen refleksioner om sammenhængen mellem kristne værdier og politik?

„Politik er generelt blevet for overfladisk, og selvet, individet vinder indpas på bekostning af fællesskabet. Det hele handler om, hvad kan jeg få ud af kommunen, hvor meget kan jeg få udbetalt. Svaret på den udvikling ligger i Biblens ord om næstekærlighed, at vi i stedet for at tænke på os selv tænker, hvad

kan jeg gøre for at hjælpe andre. Gennem historien har vi været orienteret omkring familien. Alt hvad vi gjorde var først og fremmest rette mod familiens bedste. Dermed lagde man låg på sig selv for ikke at fornærme bedstemor. Det hensyn er der ikke mere, nu er vi i stedet rettet mod at glæde os selv.

Selvfølgelig er der i sidste ende grænser for fællesskabet, for man kan ikke være orienteret om hele verden - det er en umulig opgave. Jeg vil nødig se, at vi bryder grænser ned, vi SKAL have nationale værdier for at bevare fællesskabet. Derfor tror jeg på Gud, konger og fædreland, for der skal altid være et minimum, der samler, og så længe danskerne ikke elsker sig selv, kan de ikke elske andre eller blive elsket af andre. Vi skal dyrke de danske værdier.

Jeg ser ikke nogen modsætning i national kærlighed og i at give en skilling til Afrika. Jeg er ved at engagere mig i Dansk Flygtningehjælp under sloganet, „Hjælp, fordi du kan.“ Der er så mange penge i det her samfund, men vi er fattige, hvis vi kun tænker på, hvad vi selv kan få ud af at hjælpe andre.

Sammen med sin mand har Paula Larrain skrevet en bog om, hvor overfladisk og gennemsyret af spin politik er blevet, og den udkommer i begyndelsen af 2008.

„Her trækker vi på en morsom måde bukserne af hele det overfladiske system, som mange går så højt op i uden at det egentlig rykker det store, hverken den ene eller den anden vej,“ fortæller hun.

Hun langer også ud efter, at det nærmest er blevet moderne og acceptabelt at gøre grin med alt.

„Jeg mener, at man skal bygge op i stedet for at rive ned. Det er usundt, at alt skal være til spot og spe, og vi skal holde fast i, at der er ting, der er hellige. Man skal ikke gøre grin med ting, der gør ondt på folk, for den eneste måde vi kan leve fredeligt på er at respektere hinandens værdier.“

Drop studierne eller få en abort

Sådan lød beskeden til Sidsel Jensdatter Lyster, da hun som gravid og enlig mor grædende bad kommunen om hjælp. Hun har for nylig genindmeldt sig i KD.

Af Birgit Eskholm

Sidsel Jensdatter Lyster har i flere år følt sig politisk rodløs, fordi hun havde svært ved helt at forstå KDs abortholdning. Men nu er hun tilbage og støtter kampen for at få nedbragt aborttallet.

Hun har aldrig selv fået en abort. Men et liv som studerende og enlig mor til to børn er så hårdt, at hun godt forstår, at nogle kvinder ikke ser anden udvej. Selv var hun ved at blive puffet ud i en abort af den socialrådgiver, hun gik til for at få hjælp.

Sidsels historie begynder for godt syv år siden, da hun finder ud af, hun er gravid med sit første barn. Hun havde tidligt fået at vide, at hun aldrig kunne få børn, så hendes liv var ikke baseret på en fremtid med børn. Hun var 24 år, studerende på SU og havde besluttet, at forholdet til kæresten skulle slutte. Derfor faldt hendes verden totalt sammen, da hun fik at vide, hun var gravid.

Alligevel var hun ikke i tvivl om, at hun ville have barnet.

„Jeg betragtede det som en gave på et ubelejligt tidspunkt, for jeg troede jo ikke, jeg kunne få børn.

Men abortmodstanderne skal huske, at det ikke er ukompliceret at

blive uventet gravid. Det er hårdt, at ens liv pludselig bliver sat i stampe,“ fortæller Sidsel Jensdatter Lyster.

Dertil kom, at hele Sidsels graviditetsforløb var usædvanligt ubehageligt.

„Der var ikke noget, der fungerede i mit liv under stort set hele graviditeten. Forholdet til min kæreste haltede, jeg havde stærke rygsmærter og var svimmel, og først langt henne i graviditeten fandt jeg ud af, at det skyldtes, at jeg havde en usædvanlig lav blodprocent

I stort set alle ni måneder lå jeg i sengen og kunne ingenting. Jeg var sygemeldt og helt alene uden netværk. Min familie boede i Sønderjylland, og min kæreste, som jeg valgte at blive hos, var ikke til så meget hjælp. Så efter fødslen var jeg dybt traumatiseret og havde ikke overskud til min nyfødte datter.

Faktisk havde jeg en fødselsdepression, men ingen tog det alvorligt. Når jeg nævnte, hvor dårligt, jeg havde det, fik jeg alle steder det svar, at sådan er der så mange, der har det. Det var usædvanligt hårdt.“

Fortvivlet

Efter næsten tre år, da Sidsel Jens-

datter Lyster var på sidste år i teologi-studiet, blev hun gravid igen. Hun troede ikke, hun kunne få flere børn og havde aldrig haft menstruation og derfor ikke brugt prævention.

Forholdet til kæresten var afsluttet, Sidsels SU var næsten brugt op, og hun kunne ikke overskue fremtiden som gravid enlig mor. Derfor var eneste udvej at gå til kommunen og bede om hjælp.

„Findes der hjælp til en studerende og enlig mor, der venter barn nummer to,“ spurgte hun fortvivlet, og der fik hun svaret: drop studierne eller få en abort. Ikke engang hjælp til børnepasning kunne kommunen tilbyde.

„Mit rationelle jeg sagde abort. For det var en helt umulig situation. Men jeg kunne ikke, og jeg blev også lidt fandenivoldsk. For selv om jeg var gået fra børnenes far, havde jeg det sådan, at skulle jeg nogensinde stifte familie, var det vigtigt for mig med to biologiske søskende, og en sagsbehandler skulle ikke bestemme, om jeg skulle have en abort.

Jeg har altid overkommet meget og har en stærk vilje til at gennemføre de ting, jeg sætter mig for.

Men jeg tror ikke, mange kunne have gjort det samme. Det er så

hårdt, at man ikke drømmer om det, og jeg kender flere eksempler på kvinder, der har stoppet deres studier og aldrig har fået gennemført deres uddannelse, fordi de ikke kunne overskue det.

Bedre rådgivning

Dem, jeg har fulgt i mange år, har alle haft depressioner. SUn er jo tidsbegrænset, og det er svært at have fuldtidsjob samtidig med, at man passer sine studier og har et eller flere børn. Jeg har set fuldstændig udmattede forældre, hvor børnene går for lud og køldt vand, fordi forældrene ikke har tid og overskud til at tage sig af dem.“ Sidsel Jensdatter Lyster er af den opfattelse, at det ville være forføreligt, hvis mulighederne for abort blev afskaffet.

„Abort skal være en mulighed, for det er ikke alle, der er lige stærke, og der skal mere end almindelig råstyrke til for at være enlig mor og studerende på socialhjælp. Det er en gave, at enlige mødre nu kan få dobbelt-SU, men det burde gælde for begge forældre.

Og så skal der en holdningsændring til i samfundet. Jeg kender ingen gravide, der siger, „jeg kan bare få en abort.“ Men mange socialrådgivere ser mere rationelt på det.

Aborttallet skal ned med bedre rådgivning og støtte til de uventet gravide kvinder, som vælger at få barnet, og jeg kender mange ulykkelige tilfælde af abort, der kunne være undgået med mere hjælp og støtte fra det offentlige. Havde jeg ikke fået mine børn, havde hele mit liv været fuldstændig anderledes. Det har kostet helbredsmæssigt, og økonomisk klarer jeg mig igennem ved, at der hver 3. måned kommer en børnecheck ind ad døren. Det har været det værd. Men jeg kan godt forstå, hvis nogen ikke kan overskue det.“

For eller imod abort

En modernisering af vores retorik i abortspørgsmålet er nødvendig, hvis KD skal tilbage og have indflydelse i Folketinget, mener to HB-medlemmer.

Af Birgit Eskholm

Partiledelsens beslutning om at bløde op i retorikken i abortspørgsmålet er ikke gået stille af i partiet. Enkelte medlemmer har meldt sig ud, men der er også kommet nye til, og fra partiets hovedbestyrelse er der bred opbakning til den nye linje.

„Jeg synes, det er en rigtig kursændring. For at holde fast i den gamle politik sammenligner jeg lidt med at kæmpe mod vindmøller. Vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i, hvordan samfundet fungerer i dag,“ siger HB-medlem Per Schultz-Knudsen, formand for Østjyllands storkreds.

Han er imod abort, men enig med Bodil Kornbek i, at det, det gælder om, er at få nedbragt aborttallet, og han mener, det vil være helt urealistisk at forbyde abort i 2007.

„Den kvinde, der er blevet uønsket gravid og derfor ønsker en abort, vil i stedet tage til et andet land, og det nedbringer jo ikke aborttallet. Eller hun vil måske gå til en kvaksalver med risiko for, at ikke alene fostret dør, men at også kvinden dør, sådan som det foregik i 60'erne. Og det kan ingen ønske. Derfor skal vi hellere forbedre forholdene for de kvinder, der er blevet uønsket gravide, så de får bedre muligheder, enten de ønsker at beholde barnet, eller de ønsker en

abort,“ siger Per Schultz-Knudsen, der ikke forstår de partimedlemmer, der har meldt sig ud i protest over for den nye linje.

„Den politik, vi nu fører på abortområdet, er jo i store træk den politik, folketingsgruppen agerede efter, da vi var repræsenteret i Folketinget, og jeg forstår ikke, at der er nogen, der melder sig ud, fordi vi nu siger det åbent til vælgerne.“

Væk med fordommene

„Hvis vi vil overleve som parti, er

det jo også et spørgsmål om at få fjernet fordommene over for partiet, og fører vi en realistisk politik, som ligger tæt på vores mærkesager, nedbrydes fordommene,“ siger Per Schultz-Knudsen, der understreger, at han er imod abort.

„Om den er fri eller ulovlig er ligegyldigt, jeg er imod abort. Derfor har jeg ikke de store følelser over for, at abort er lovlig. Men muligheden for abort skal ikke udnyttes.“ Også i Nordjylland er der grønt lys for partiets ny linje i abort-

spørgsmålet.

„Jeg kunne ikke forstå den ny linje i starten, men efter at have tænkt mig om, er jeg ikke i tvivl om, at det er det eneste rigtige. Vi har brug for en konstruktiv løsning på spørgsmålet i stedet for bare at råbe nej, nej, nej,“ siger Finn Mejlvang Christensen, formand for Nordjyllands storkreds og HB-medlem.

„Kan vi med den ny aborthandlingsplan få indført forbedringer på området, når vi kommer i Folketinget igen, er det den rigtige vej at gå. Det betyder ikke, at vi opgiver kampen, vi intensiverer den ved at kæmpe for at få aborttallet ned. Kommer vi i Folketinget med seks mandater, vil det være tåbeligt og spildte kræfter bare at holde fanen højt og gå imod. Det vil vi ikke opnå noget ved.

Med den ny linje opnår vi tværtimod stor lydhørhed og stor samarbejdsvilje. Det er der en idé i, og det er det helt rigtige, at finansieringen skal ske over finansloven. Når så mange i KD er imod, og nogle har meldt sig ud, tror jeg, det skyldes, at de har fået det galt i halsen, og at de er blevet offer for den forkerte pressedækning.

Jeg er også imod abort, det tror jeg, vi alle er. Men vi er jo ikke et kristent parti. Vi er et politisk parti, der bygger på det kristne livs- og menneskesyn, og jeg er sikker på, at de, der har meldt sig ud, melder sig ind igen, når de får nærlæst, hvad aborthandlingsplanen går ud på,“ siger Finn Mejlvang Christensen.

KDs aborthandlingsplan III

Hovedlinjerne i den ny aborthandlingsplan går ud på at bringe aborttallet markant ned over de næste 4 år.

Oplysning og forebyggelse

Nogleordene er først og fremmest oplysning og forebyggelse, og her fokuseres især på tre målgrupper:

- Indvandrerkvinder
- Unge kvinder
- Kvinder som netop har født

Statistisk har de tre grupper en forhøjet risiko for at blive uventet gravide, og derfor tilbydes alle tre målgrupper forsøgsvis gratis prævention.

Desuden skal indvandrerkvinder bl.a. tilbydes anonym rådgivning, og i folkeskolen skal seksualundervisning gennemføres af eksterne undervisere, f.eks. sundhedsfagligt personale og andre unge.

For kvinder, der netop har født, skal oplysning om prævention være obligatorisk, inden de udskrives fra fødeafdelingen, og der skal følges op efter hjemkomsten.

Uventet graviditet

Kvinder, der er blevet uventet gravide, tilbydes uvildig rådgivning, bl.a. gennem samtaler med jordemoder, sygeplejersker, læge og sagsbehandler, og kvinder, der har fået foretaget abort, skal have opfølgende rådgivning.

De kommunale sundhedscentre skal fastsætte mål for den kommunale forebyggelsesindsats og for rådgivning til uventet gravide. Centrene skal desuden sikre, at alle uventet gravide og - hvis det er muligt - deres mand/kæreste får den fastsatte rådgivning.

Anden hjælp

Desuden skal indvandrerkvinder og udsatte kvinder, der vælger at gennemføre en uventet graviditet, tilbydes særlig hjælp som f.eks. højere boligtilskud og hjælp til uddannelse, og de skal tilbydes midlertidige boligfællesskaber.

Aborthandlingsplan III skal finansieres over finansloven og ikke via satspuljen.

Jeg er nok lidt provokerende

20-årige Anne Bjerregaard Kristensen er folketingskandidat og sprængfyldt med energi. Hun tror fuldt og fast på, at hun kan få KD tilbage i Tinget.

Af Birgit Eskholm

„Jeg er et frisk pust og repræsenterer noget andet end de andre kandidater. Derfor ved jeg, at jeg kan skaffe stemmer, som KD ellers ikke ville få.“

Selvtilliden fejler ikke noget og snakketøjet heller ikke hos Anne Bjerregaard. I højt tempo fortæller hun om sig selv og sit politiske engagement, og om hvordan hun tror, at opvæksten med tre brødre har gjort hende mere rapkæftet end de fleste.

Hun har lige taget hul på andet semester på Journalisthøjskolen i Århus. Ved siden af skriver hun i gratisavisen Urban på skift med andre unge politikere, og nu stiller hun altså op til Folketinget. Og mener selv, hun er stensikker på at blive valgt. Men hvor kommer det politiske engagementet fra, for det er ikke kommet ind med modermælken.

„Mit engagement er ikke noget, jeg har med hjemmefra. Jeg er opvokset på en gård i Jylland, i Rødkærsbro, og der er ikke andre politikere i familien. Min farbror er ganske vist aktiv i KD, men det har ikke noget med mit engagement at gøre. Faktisk var det en kæreste, jeg havde, da jeg var 15 år, der fik mig med i KDU. I min familie har vi aldrig snakket om, hvad mine forældre stemmer, selvom vi er i evig dialog om det ene og det andet. Vi

diskuterer alt muligt og snakker helt vildt i munden på hinanden over middagsbordet, og der bliver ikke lagt låg på noget. Måske derfor er jeg lidt provokerende og siger tingene ligeud, og det har været godt for mig at komme ind i KDU, for det har lært mig at lægge lidt mere låg på, og at politik handler om saglighed og pragmatiske udmeldinger.“

KDU har modnet mig

Politik og journalistik fylder hele Anne Bjerregaards liv, og KDU har været med til at modne hende, mener hun selv.

„Jamen, jeg ved slet ikke, hvem jeg ville være, og hvad jeg ville lave, hvis jeg ikke var med i KDU. Det fylder så meget. Det var her min interesse for politik, og for hvordan samfundet er skruet sammen, blev vakt. Det har været en bevidstgørelse for mig, og jeg er modnet på en helt anden måde, end jeg tror, jeg ellers ville være. Jeg tror f.eks. ikke, jeg ville være kommet ind på Journalisthøjskolen, hvis jeg ikke var med i KDU. KD har givet mig et mere nuanceret syn på mange ting, og jeg har lært at sondre mellem kristendom og politik.“

Familien og bedre integration er nogle af de emner, Anne Bjerregaard brænder for, og hun skelner ikke mellem kernefamilier, den enlige mor, eller familier med sammen-

bragte børn.

„For mig er de alle familier, og familien er grundpillen i samfundet. Derfor skal der mere fokus på familien, blandt andet skal forældre have bedre mulighed for at være mere sammen med deres børn. For det er jo sådan, at hvis man vil være med på karriereracet, er det svært at gøre begge dele hundrede procent, men det skal der være mulighed for.“

Mens hun går på Journalisthøjskolen, bor Anne Bjerregaard i Bra-brand og er nabo til Gjellerupplannen, som jo blandt andet er kendt for at huse mange indvandrere.

„Ordentlig“ integration er derfor et andet emne, hun brænder for. „Det bliver der ikke gjort meget for fra regeringens side med Dansk Folkeparti, og det, de står for. Den siddende regering ser alt ud fra et økonomisk udgangspunkt, og dem det ikke kan betale sig at ofre penge på, lader man sakke bagud. For mig handler kristendom om, hvordan man opfører sig over for andre, og det vil jeg gerne tage et opgør med Dansk Folkeparti om.“

Finder ro i kirken

Anne Bjerregaard tror på Gud og går i kirke, og det har hun til gengæld med hjemmefra.

„Vi børn gik både i kirke og kom i missionshuset. Min far er med i Indre Mission, og min mor er kristen,

men vi er ikke blevet ensrettet. Fordi jeg er kristen, føler jeg mig aldrig alene, og jeg finder ro i kirken. Jeg føler mig hjemme der, og jeg kan holde den kørende længe på den opladning, jeg får i kirken.“

Om kort tid skal Anne Bjerregaard ud og møde vælgerne, og hun har tænkt en del over, hvad der kan tiltrække folks opmærksomhed, når hun står der og forsøger at sælge KDs politiske budskaber. Hvad ville få hende selv til at stoppe op på gaden, hvis hun mødte én, der forsøgte at sælge sin politik.

„Derfor vil jeg dele hvide roser ud, og jeg vil diskutere politik med ethvert menneske, jeg møder alle steder. Folk skal have at vide, at de er KDere, for det er der mange flere, der er, end de selv er klar over. Jeg gør det her med hjerte og sjæl, jeg går ind for det her projekt, og jeg har troen på, at det nok skal lade sig gøre, at vi kommer tilbage til Folketinget.

Jeg glæder mig også til at få nogen tæsk, for så ved jeg, der sker noget.“

Traktaten der bl

For to år siden var der lagt op til national debat og folkeafstemning - nu bliver det efter al sandsynlighed bare til en diskussion i folketingsalen. Hvad skete der med Forfatningstraktaten, og hvad skal der ske nu?

AfTrine Lindencrone

Der var lagt op til storstilet debat i Danmark for et par år siden, og for en gangs skyld var hele det politiske spektrum enige: Vi skulle have en folkeafstemning på et oplyst grundlag. Det handlede om det nyeste skud på EU's traktatstamme - den, der havde fået tilnavnet „Forfatningstraktaten“. Den oprindelige idé var at skabe en traktat over alle tidligere traktater. Den skulle sammensmelte alle sine forgængere og ruste et udvidet EU til det 21. århundrede.

Et meget nærliggende spørgsmål er, hvorfor der skulle være brug for at lægge traktaterne sammen. Gennem 50 år er der kommet flere og flere til, opkaldt efter mere eller mindre kendte byer i Europa - Rom, Edinburgh, Amsterdam, Maastricht, Nice. Men i de samme 50 år er unionen vokset med ca. 350 %. De seks lande i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (Tyskland, Frankrig, Italien, Holland, Belgien, Luxembourg) er blevet til 27 EU-lande, og det stiller naturligvis nogle andre krav til de traktater, der fastlægger f.eks. afstemningsregler i Ministerrådet, sammensætning af Parlamentet og kriterier for optagelse af nye lande.

Men der var også med Forfatningstraktaten håb om at skabe et mere samlet EU med en større international gennemslagskraft, bl.a. som

reelt alternativ eller i hvert fald ligeværdig samarbejdspartner til USA. Også på den diplomatiske front blev der taget initiativer til en styrkelse af Europas plads i verden - der blev drømt store drømme om en fælles udenrigsminister, og om måske engang at kunne sende et samlet bidrag ud i verden ved for eksempel naturkatastrofer.

To gange nej = en kuldsejlet traktat

Men sådan blev det ikke. Debatten herhjemme blev reduceret til nogle få udmeldinger, hvor traktaten blev udlagt som den sikre vej til afskaffelse af Danmark, og der blev sået stor tvivl om, hvorvidt unionen var på vej til at blive Europas Forenede Stater inden for en meget overskuelig årrække. Men vi nåede aldrig til folkeafstemning. Anderledes gik det i Frankrig og i Holland, hvor befolkningerne nåede helt til stemmeurnerne og sagde rungende nej til Forfatningstraktaten. Også her var den forudgående debat druknet i nationalistiske diskussioner om skræmmebilledet: At nationalstaten skulle afløses af et fort Europa med forbundshovedstad i Bruxelles.

Fordi en traktat skal godkendes i samtlige medlemslande, før den kan træde i kraft, var det formålsløst at fortsætte processen i de mere end 20 lande, der stadig

manglede at tage stilling. Men det var ikke sådan, det skulle være gået. De problemer, man havde forudset, lå først og fremmest i Danmark og Storbritannien, som havde gjort knuder under forhandlingerne. Derfor var de to afstemninger skubbet langt hen i vedtagelsesprogrammet, så et positivt resultat fra de andre lande måske kunne smitte af. Men nu var processen kortsluttet af to næste sikre ja-lande.

Tænkepausen gav Reformtraktat

Den uforudsete situation fik i juni 2005 Det Europæiske Råd til at sætte alt traktatarbejde på standby, og de næste to år blev udråbt som tænkepause. Meningen var, at politikere og befolkninger i de enkelte medlemslande skulle debattere fremtidens Europa med henblik på at bygge bro over kløfterne mellem de politiske ønsker for det europæiske samarbejde og befolkningernes frygt, skepsis og måske ligefrem modsatrettede ønsker. Da tænkepausen var overstået, mødtes de 27 medlemslandes stats- og regeringschefer i Bruxelles for at fastlægge den kuldsejlede traktats fremtid. Efter lange forhandlinger blev resultatet en beslutning om at holde en regeringskonference, som skulle udarbejde en ny traktat for EU, kaldet „Reformtraktaten“. Samtidig fik

ev væk

det portugisiske formandskab til opgave at udarbejde et udkast til traktatteksten.

Konferencen løb af stablen en måned senere, den 23. juli 2007. Her fremlagde formandskabet det tekstudkast, som regeringskonferencen skulle arbejde ud fra.

Reformtraktatens dele

I al sin enkelthed består det nye traktatudkast af fire dele: Mere åbenhed og øget demokrati i EU, styrkelse af EU's beslutningsdygtighed, EU's internationale rolle og optræden samt præcisering af EU's politikområder.

Konkret betyder det, at flere møder gøres offentlige, og borgernes ret til almindelig aktindsigt sikres. Samtidig nedskrives reglerne om god forvaltningsskik. En million borgere kan opfordre Kommissionen til at fremsætte et EU-lovforslag. EU får en „højststående repræsentant for udenrigsanliggender“, som skal formidle den holdning, som udenrigsministrene er blevet enige om.

Charteret om grundlæggende rettigheder

En interessant ændring, som Reformtraktaten lægger op til, er, at der henvises til EU's charter om grundlæggende rettigheder, som i dag er en hensigtserklæring. Selve charterets tekst bliver ikke indskrevet i Reformtraktaten; men der henvises til charteret, som dermed bliver ligeså bindende, som hvis det havde stået i traktaten ord for ord.

Chartret blev vedtaget i 2000, og det kan bedst beskrives som en krydsning mellem FN's menneskerettighedskonvention og de rettigh-

heder, som vi har i forhold til staten ifølge den danske grundlov. Chartret spænder således meget vidt - fra retten til liv og frihed, over forbud mod slaveri og børnearbejde, sikring af ligestillingen mellem mænd og kvinder til ytringsfrihed og lighed for loven. Der lægges samtidig op til, at EU skal tiltræde Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Dermed vil Menneskerettighedsdomstolen, i modsætning til i dag, kunne behandle klager over EU som institution.

Ingen suverænitetsovergivelse og ingen folkeafstemning

Væk er EU's hymne og alle andre elementer, der kunne lede tankerne hen på en forbundsstat. Væk er ambitionerne om at ændre den vej, EU skal følge i fremtiden. Væk er det, der var selve formålet med traktaten fra 2005 - samlingen af de foregående traktater og den politiske styrkelse af EU som aktør på verdensscenen.

Hvis man skal stille det firkantet op, er der ikke tale om en traktat i klassisk forstand, men snarere et papir, der præciserer og eksemplificerer de regler, der allerede gælder i dag. Der er ganske få undtagelser, for eksempel den højststående repræsentant for udenrigsanliggender, men de reelle ændringer kan tælles på en hånd.

Det betyder, at der ikke er tale om, at Danmark skal afgive suverænitet, og derfor kræver Grundloven ikke, at der afholdes en folkeafstemning. Det er ikke utænkeligt, at der fra de store og meget unionspositive EU-landes side er blevet spekuleret i at undgå folkeafstemninger, ikke bare i Danmark, men i alle de lande, der er kendt for at være skeptiske og dermed kunne bremse endnu en traktat. Det ville være katastrofalt for EU, hvis endnu en traktat, og dermed mere end to års tænkepause og arbejde, skulle kasseres endnu en gang.

Fremtid:

Den 18.-19. oktober er der uformelt topmøde i Lissabon, og det er meningen, at forhandlingerne om reformtraktaten skal afsluttes her. Derefter skal traktaten - efter planen - underskrives på det portugisiske formandskabs sidste topmøde i december.

I løbet af de næste halvandet år skal de enkelte medlemslande godkende traktaten, så ratifikationsprocessen kan være afsluttet inden valget til Europa-Parlamentet i juni 2009.

UDENRIGSMINISTERIET

Redegørelse til Folketinget

TRAKTAT OM EN FORFATNING FOR EUROPA

som undertegnet i Rom
29. oktober 2004

KD-kalenderen

KD i Storkreds Vestjylland

Ordinær generalforsamling afholdes mandag den **22. oktober kl. 19.00** i Aulum Fritidscenter. Dagsorden ifølge vedtægter.

Evt. henvendelser kan ske til Ingrid Bak, Tlf.: 866 82102 eller 2027 3302

KD Ringkøbing-Skjern afholder generalforsamling

Orientering og debat med byrådspolitikerne
Tid og sted: **Den 19. november kl. 19.30** på Skjern Kristne Friskole, Fasanvej, Skjern

Yderligere oplysninger hos:
Grethe Holm, tlf. 97 35 21 24

KD Varde Kommune afholder generalforsamling

Dagsorden iflg. vedtægter
Byrådsmedlem Erik Buhl Nielsen taler over
„10 måneder med Varde Kommune“
Tid og sted: **Den 26. november kl. 19.30** i Kulturhuset i Ølgod

Yderligere oplysninger hos:
Søren Kastberg Christensen, tlf. 75 24 61 17

Landsmøde 27. - 28. oktober

Program

Lørdag den 27. oktober 2007

- 09.30 Landsmødet åbnes med sang, faneindmarch og velkomst
- 09.40 Godkendelse af landsmøderegulativ, valg af dirigenter og referenter
- 09.50 Beretning ved landsformanden med efterfølgende debat.
- 12.20 Hilsner fra KDU og andre
- 12.30 Frokost
- 13.30-15.30 Debat med et panel bestående af offentligt ansatte og en førtidspensionist
- 15.30-16.00 Kaffepause
- 16.00-18.00 Behandling af resolutioner

tober i Lillebæltshallen i Middelfart

Søndag den 28. oktober

- 10.30 Landsmødet genoptages.
Beretninger ved næstformænd
og hovedkasserer
- 11.00 Valg af formand, hoved-
bestyrelse og revisor
- 12.00 Frokost
- 13.00-13.10 Resultat af HB valg og
tak til afgangende HB
medlemmer
- 13.10-15.00 Oplæg om Spin i dansk
politik ved Henrik
Qvortrup
- 15.00-15.30 Kaffepause
- 15.30-16.30 Præsentation af
folketingskandidater
- 16.30 Afslutning

Magasinpost
ID-nr. 46307
Afsender:
PortoService
Hjulmagervej 13
9490 Pandrup

PP DANMARK

Returneres ved varig adresseændring

**Vi tror på, at der er plads til
ALLE på arbejdsmarkedet!**

Hvad tror du på?

**KD vil sikre,
at 100.000 mennesker på
overførsler kommer i arbejde**

www.kd.dk
Kristendemokraterne

